

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **P. M.**
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
sídlem Kolín, Legerova 148

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2019 č. j. MSK 57155/2019, sp. zn. DSH/10363/2019/Mat, o dopravním přestupku,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 16. 9. 2019 č. j. MSK 57155/2019, sp. zn. DSH/10363/2019/Mat žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy, odboru dopravy ze dne 13. 3. 2019 č. j. MMOP 31903/2019, sp. zn. 17600/2018/DOPR/Dom tak, že toto rozhodnutí změnil ve výroku I. tím, že se text „... jak orientačnímu vyšetření, tak i ...“ vypouští a ve zbytku pak toto rozhodnutí potvrdil. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným, že dne 5. 8. 2018 okolo 4.10 hod v obci Opava na ulici Rolnická řídil osobní motorové vozidlo Škoda Superb RZ X ve směru jízdy od Stříbrného jezera, kde byl u domu č. 105 zastaven a kontrolován hlídkou policie. V průběhu silniční kontroly se po výzvě policisty odmítl podrobit jak orientačnímu vyšetření, tak i odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem. Tímto jednáním žalobce porušil ust. § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“) v návaznosti na ust. § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů, čímž úmyslně spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Téhož dne v tomtéž čase a místě neměl žalobce u sebe řidičský průkaz a na výzvu policisty jej nepředložil ke kontrole. Tímto jiným jednáním, než které je uvedeno pod písm. a) až j) § 125c odst. 1 zákona o silničním provozu, porušil ust. § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona, čímž nedbalostí spáchal přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Při téže kontrole neměl u sebe osvědčení o registraci vozidla a porušil tak ust. § 6 odst. 7 písm. b) zákona o silničním provozu, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Při kontrole také nepředložil na požádání příslušníka Policie ČR zelenou kartu, neboť jí neměl u sebe a porušil tak ust. § 17 odst. 1 zákona o pojištění o odpovědnosti z provozu vozidla, čímž z nedbalosti spáchal přestupek podle ust. § 16 odst. 2 zákona o pojištění o odpovědnosti z provozu vozidla. Za spáchání uvedených přestupků byla žalobci uložena podle § 125c odst. 5 písm. a) a ust. § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu pokuta ve výši 29 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců a zároveň byl zavázán k náhradě nákladů správního řízení paušální částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce podal prostřednictvím svého právního zástupce proti shora uvedenému rozhodnutí včasnou žalobu. V části této žaloby nazvané „Pochybnosti v otázce prokázané viny žalobce“ namítal, že správní orgány „naprosto nevyloučily možnost podjatosti svědků, tedy zasahujících policistů, kdy obviněný zasahující policisty zná a není tedy možné vyloučit stav, kdy známost policistů a obviněného může vést v některých případech k takovému jednání a v jiných případech mohou vyvolat v policisty subjektivní přesvědčení, že určité skutečnosti viděl, ač se nestaly, anebo naopak neviděl, ač se staly. Taková situace nebyla jakkoliv přezkoumatelně vyloučena“. Dále je v žalobě v tomto směru uvedeno, že „z popisu přestupkového jednání také není zjevná jednoznačná odpovědnost za přestupek. V rámci svědeckých výpovědí sice zazní, že žalobci mělo být sděleno, čeho se dopouští, kdy mu toto bylo sděleno jen ústně, a to s ohledem na výše uvedené pochybnosti ohledně nezaujatosti svědků nepovažuje žalobce za poučení dostatečné, tak jak se mu mělo dostat, aby mohl posoudit svou situaci a případně se ani nedopustit protiprávního jednání“. V další části žaloby nazvané „Neprokázání materiálních znaků přestupku“, že se nezabýval naplněním materiálních znaků přestupku,

který mu byl kladen za vinu, kdy „nebyl tento spáchán ani po formální stránce, kdy ovšem i materiální znaky v tomto hrají svou roli“. Jestliže žalovaný konstatoval, že mělo dojít k závažnému porušení veřejného zájmu spočívajícího v tom, aby se na pozemních komunikacích pohybovalo co nejméně množství řidičů, kteří mohou svým jednáním ohrozit ostatní účastníky silničního provozu, pak v případě žalobce nelze nic takového spatřovat, „když přítomnost jakékoliv návykové látky nebyla prokázána či alkoholu a žalobce nebyl v pozici, kdy by postup policie byl nucen strpět a tedy ke spáchání přestupku nedošlo“.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 9. 2019 č. j. MSK 57155/2019, sp. zn. DSH/10363/2019/Mat, z připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky a ze správního spisu Statutárního města Opava sp. zn. 17600/2018/DOPR a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 s. ř. s.
5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:
 - z úředního záznamu ze dne 5. 8. 2018 Obvodního oddělení Policie ČR Opava, že v tento den ve 4.10 hod prováděla hlídka ve složení nadstrážmistra J. W. a nadstrážmistra P. R. hlídkovou činnost v Opavě na ulici Rolnická, kde jela za jedoucím osobním motorovým vozidlem tovární značky Škoda Superb RZ X jedoucího ze směru od Stříbrného jezera na ulici Rolnickou směrem na ulici Vrchní v Opavě. Po zastavení tohoto vozidla a výzvě na řidiče tohoto vozidla k předložení dokladu, tento odpověděl, že jej u sebe nemá. Následně byl v řidiči lustrací ztotožněn žalobce, který byl policejní hlídkou vyzván předepsaným způsobem k podrobení se odbornému měření přístrojem Dröger na přítomnost alkoholu v dechu. Tuto výzvu provedl nadstrážmistr D. P., což žalobce odmítl. Tentýž policista následně předepsaným způsobem vyzval žalobce, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, což žalobce rovněž odmítl. Žalobci byla zakázána další jízda, zabezpečil si vozidlo proti odcizení a z místa kontroly odjel přivolanou taxislužbou. Na místě bylo sepsáno oznámení o přestupku řízení vozidla pod vlivem alkoholu/jiné návykové látky; žalobce toto oznámení vlastnoručně podepsal, avšak nevyjádřil se k tomu;
 - z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 5. 8. 2018, že J. W. výše uvedené kontrole dodal, že při ní kolega P. R. vyzval žalobce k podrobení se odbornému měření na přítomnost alkoholu v dechu, protože po vystoupení žalobce z vozidla bylo z jeho chůze, která byla vrávoravá a na řeči, která byla zkratkovitá a nejistá, zjevné, že je pod vlivem alkoholu nebo návykových látek. Žalobce, jak dechovou zkoušku, tak i odborné lékařské vyšetření odmítl a celý průběh je zaznamenán na záznamovém zařízení;

- dne 6. 9. 2018 vydal odbor dopravy Magistrátu města Opavy příkaz, jímž uložil žalobci za shora uvedené přestupky pokutu ve výši 28 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců;
- dne 6. 9. 2018 byl datovou zprávou správnímu orgánu I. stupně doručen právním zástupcem žalobce nijak neodůvodněný odpor proti příkazu;
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně ze dne 22. 10. 2018, že se k tomuto jednání nedostavil ani žalobce ani jeho právní zástupce. Při tomto jednání byli jako svědci vyslechnuti zasahující policisté. Svědek J.W. uvedl, že dne 5. 8. 2018 kolem 4 hodiny ranní vykonával službu jako policista Obvodního oddělení v Opavě společně s kolegou R. V uvedené době jeli v Opavě po ulici Rolnická ve směru k ulici Pekařská a před křižovatkou s ulicí Mostní a U dráhy se před ně zařadilo osobní vozidlo Škoda Superb, které vyjelo z ulice U dráhy. Rozhodli se toto auto zastavit a bezprostředně po zastavení šel svědek k vozidlu, ze kterého vystoupil řidič, který počal z místa odcházet k ulici Pekařská. Na výzvu se řidič zastavil a vrátil zpět k vozidlu, měl vrávoravou chůzi, nejistý postoj a z jeho dechu byl cítit zápach po alkoholu. Kolega R. jej vyzval k předložení veškerých dokladů předepsaných k řízení a provozu motorového vozidla, na což řidič uvedl, že uvedené doklady u sebe nemá. Poté, kdy sdělil jméno a příjmení byl pomocí mobilní platformy identifikován žalobce. Kolega R. jej vyzval, aby se podrobil dechové zkoušce na alkohol přístrojem Dröger, na což žalobce sdělil, že se této zkoušce nepodrobí bez uvedení důvodu. Poté byl vyzván, aby se podrobil odbornému lékařskému vyšetření na přítomnost alkoholu spojeném s odběrem biologického materiálu, kterému se odmítl podrobit také bez udání důvodu. S ohledem na to, že neměli u sebe potřebné formuláře k sepsání oznámení přestupku, byla na místo přivolána další hlídka, která přivezla kolegu P. a ten po příjezdu opětovně vyzval žalobce k podrobení se dechové zkoušce, což žalobce opětovně odmítl, stejně tak jako odmítl podrobit se lékařskému vyšetření s odběrem biologických materiálů. Uvedené výzvy byly zadokumentovány na videokameru, kterou P. přivezl. P. také sepsal oznámení přestupku a svědek pořídil fotodokumentaci předmětného vozidla a žalobce. S žalobcem se svědek setkal uvedeného dne poprvé v životě a od té doby nevedl žádný spor. Žalobci bylo předloženo oznámení přestupku, do kterého se nevyjádřil, avšak podepsal jej. Byla mu zakázána další jízda a bylo mu sděleno, že věc bude oznámena Magistrátu města Opavy;
- svědek P. R. uvedl, že dne 5. 8. 2018 krátce po 4 hodině ranní prováděl výkon služby jako policista Obvodního oddělení Policie ČR v Opavě společně s kolegou W.. V uvedené době jeli v obci Opava po ulici Rolnické ve směru od Stříbrného jezera k ulici Pekařská. Při této jízdě se před ně z levé strany z ulice U dráhy zařadilo osobní motorové vozidlo Superb jedoucí po ulici Rolnická směrem k ulici Pekařská. Rozhodli se s kolegou toto vozidlo zkontrolovat. Po zastavení tohoto vozidla z něj vystoupil jeho řidič, který počal od vozidla odcházet po pravém chodníku směrem k ulici Pekařská. Kolega jej zastavil a vyzval, aby ho následoval zpět k vozidlu. Těchto výzev řidič uposlechl, vrátil se k vozidlu a byl vyzván k předložení dokladů potřebných k řízení a provozu motorového vozidla; tyto doklady nepředložil a uvedl, že je u sebe nemá a že je zapomněl doma. Po sdělení jména, příjmení a data narození byl za pomoci mobilní platformy identifikován jako řidič žalobce, o čemž nebylo žádných pochyb, neboť svědek měl na mobilní

platformě jeho fotografii. Žalobce měl vrávoravou chůzi, nejistý postoj, špatnou artikulaci řeči a z jeho dechu byl cítit zápach po alkoholu. Na to svědek řidiče vyzval, aby se podrobil orientační dechové zkoušce na alkohol pomocí přístroje Dröger, což žalobce odmítl, aniž by k tomu uvedl důvod. Po výzvě se rovněž odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření na přítomnost alkoholu v dechu s odběrem biologických materiálů. Uvedenou výzvu policisté nemohli zadokumentovat na videokameru mobilní platformy, neboť v té době měla takřka vybitou baterii. Zjistili, že nemají potřebný formulář oznámení přestupku, a proto svědek přivolal radiostanicí dalšího policistu. Po nějaké době byl přivezen kolega P., který potřebný formulář dovezl společně s další mobilní platformou. P. sdělili, že žalobce byl vyzván k výše uvedeným vyšetřením, která odmítl a že u sebe nemá žádné doklady. Protože nemohli dřívější výzvy natočit, P. žalobce opětovně vyzval k dechové zkoušce na přítomnost alkoholu a k uvedenému odbornému lékařskému vyšetření odběrem biologických materiálů, přičemž svědek tyto výzvy natáčel na nově dovezenou mobilní platformu. Žalobce se k těmto výzvám kolegy P. odmítl podrobit. P. sepsal k věci následně oznámení přestupku, žalobce toto oznámení podepsal, avšak nevyjádřil se k němu. Svědek uvedl, že žalobce uvedeného dne viděl poprvé v životě a od té doby již nikoliv a že s ním nevede žádný spor. Žalobci byla zakázána další jízda, zajistil si vozidlo a na místo kontroly přivolal vozidlo taxi, kterým z místa kontroly odjel;

- svědek D. P. uvedl, že dne 5. 8. 2018 po 4 hodině ranní byl na služebně Obvodního oddělení v Opavě na Vaškově náměstí, kde vykonával službu jako policista tohoto oddělení. Byl v té době vyslán na ulici Rolnickou, kde hlídka ve složení W. a R. zastavila vozidlo, jehož řidič se odmítl podrobit dechové zkoušce a lékařskému vyšetření na přítomnost alkoholu, přičemž důvodem jeho přivolání bylo to, že hlídka u sebe neměla potřebný formulář k sepsání oznámení. Po příjezdu na místo viděl, že se zde nachází osobní vozidlo Škoda Superb a jako jeho řidič byl zjištěn žalobce. Kolegové mu po příjezdu sdělili, že žalobce byl vyzván k dechové zkoušce a následně i k odbornému lékařskému vyšetření na přítomnost alkoholu, kterému se žalobce odmítl podrobit. Žalobce kolegům nepředložil žádné doklady potřebné k řízení a provozu motorového vozidla. S ohledem na to, že mu kolegové sdělili, že uvedenou výzvu nemohli z důvodu malého nabití mobilní platformy zdokumentovat, vyzval žalobce po svém příjezdu, aby se podrobil dechové zkoušce na alkohol pomocí přístroje Dröger, kterému se žalobce podrobit odmítl, stejně tak i odbornému lékařskému vyšetření s odběrem biologických materiálů. Uvedené výzvy byly zadokumentovány kolegou R. na videokameru mobilní platformy, kterou svědek na místo přivezl. Z dechu žalobce cítil zápach po alkoholu, žalobce vrávorál, měl svěšená ramena a bylo na něm vidět, že je pod vlivem alkoholu. K věci svědek sepsal oznámení přestupku, které po sepsání předložil žalobci k nahlédnutí. Žalobce se do oznámení vyjádřil, avšak oznámení podepsal. Na místě byla žalobci zakázána další jízda, svědek žalobce osobně nezná a uvedeného dne se s ním viděl poprvé v životě.

6. Součástí správního spisu je rozhodnutí Magistrátu města Opavy, odboru dopravy, oddělení dopravních přestupků ze dne 24. 10. 2018 o přestupcích žalobce, blanketní odvolání právního zástupce žalobce proti tomuto rozhodnutí ze dne 11. 11. 2018, které

doplnil podáním ze dne 26. 11. 2018. O tomto odvolání, jak již bylo uvedeno shora, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

7. Krajský soud především zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů obsažených v žalobě žalobce v souladu s ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Především soud považuje za potřebné uvést, že způsob, jakým byla žaloba formulována, vyvolává pochybnosti o tom, zda je vůbec přezkoumatelná pro nedostatečnou srozumitelnost. Nicméně z první části této žaloby „Pochybnosti v otázce prokázání viny žalobce“ lze dle názoru krajského soudu dovodit, že v této části měl žalobce na mysli zpochybnit své obvinění z vytykánych přestupků se zřetelem k tomu, že správní orgány nevyloučily možnou podjatost svědků zasahujících policistů. Nutno k tomuto bodu uvést, že žalobce ani při provádění silniční kontrole, při které se na formuláři oznámení přestupku k vytykánému přestupku nijak nevyjádřil ani v průběhu správního řízení žádnou takovou námitku podjatosti nevznesl. Neučinil tak ani při jednání správního orgánu I. stupně, kterého se žalobce ani jeho právní zástupce neúčastnili a tuto námitku neuvedl ani do odvolání. Podle ust. § 14 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomocí správního orgánu, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů v řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Z tohoto zákonného ustanovení vyplývá, že důvodem podjatosti úřední osoby může být poměr k projednávané věci nebo osobní poměr k účastníkům řízení či jejich zástupcům, pro který mohou mít zájem na tom, jakým způsobem bude věc řešena, resp. jakým způsobem o ní bude rozhodnuto. V projednávané věci vypověděli slyšení svědci J. W., P. R. a D. P., že žalobce viděli v den provádění silniční kontroly poprvé v životě a že s ním nemají žádný spor. Z jejich výpovědi tedy nelze dovodit, že by tito policisté měli k žalobci takový poměr, že by byli podjati a proto by jejich svědecká výpověď nemohla být v řízení o přestupcích použitelná. Naopak jejich svědecké výpovědi hodnotí krajský soud jako naprosto věrohodné za situace, kdy tito svědci, jakožto zasahující policisté vykonávali svou služební povinnost bez osobního vztahu k žalobci. Společně s dalšími listinnými důkazy, zejména z oznámení přestupku, pořízenou fotodokumentací a videokamerovým záznamem oba správní orgány dle názoru krajského soudu dostatečně v této věci zjistili skutkový stav natolik, aby o něm nebyly žádné pochybnosti. Dospěly tak k závěru, že se žalobce jako řidič dopustil porušení povinností stanovené v § 5 odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu, tj. povinnosti podrobit se zkoušce na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecné policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem. Tímto zvláštním právním předpisem je zákon č. 379/2005 Sb., podle jeho ustanovení § 16 odst. 2 orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření zjišťujícímu obsah alkoholu je povinna se podrobit osoba, u níž se lze důvodně domnívat, že vykonává činnosti podle odst. 1 pod vlivem alkoholu a dále osoba, u které je důvodné podezření, že přivodila jinému újmu na zdraví v souvislosti s požitím alkoholického nápoje. Spočívá-li orientační vyšetření zjišťující obsah alkoholu v dechu provedené analyzátozem alkoholu v dechu, splňující podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, odborné lékařské vyšetření se neprovede. V případě, že

osoba tento způsob orientačního vyšetření odmítne, provede se odborné lékařské vyšetření. Z uvedeného tedy vyplývají dva způsoby vyšetření zjišťující obsah alkoholu a to orientační vyšetření a odborné lékařské vyšetření. Obě tato vyšetření ovšem žalobce prokazatelně odmítl, ani jednomu z nich se nepodrobil, není proto pochyb, že se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, dle kterého fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a d) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou. O odpovědnosti žalobce za tento přestupek či o „prokázané vině“ žalobce nemohou být žádné pochybnosti a žaloba je v této části nedůvodná.

8. V další části žaloby žalobce žalovanému vytýkal, že se nezabýval skutečností, zda měl „naplnit materiální znaky daného přestupku, který mu byl kladen za vinu, kdy nebyl tento spáchán ani po formální stránce, kdy ovšem materiální znaky v tomto hrají svou roli“. Žalobce zpochybňoval naplnění materiální stránky jemu vytýkaného přestupku, kterou žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí charakterizoval tak, že mělo dojít k závažnému porušení veřejného zájmu spočívajícího v tom, aby se na pozemních komunikacích pohybovalo co nejmenší množství řidičů, kteří mohou svým jednáním ohrozit ostatní účastníky silničního provozu. Nic takového podle žalobce v jeho jednání nelze spatřovat, když přítomnost jakékoliv návykové látky či alkoholu u něj nebyla prokázána. Krajský soud poukazuje především na to, že žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí, co do „materiálního aspektu“ výslovně uvedl „žalobce svým jednáním porušil zájem chráněný zákonem spočívající v tom, aby se provozu na pozemních komunikacích nezúčastnili řidiči ovlivnění návykovými látkami a pokud je dáno podezření na ovlivnění návykovou látkou, aby se podrobili všem úkonům ke zjištění, zda jsou návykovou látkou ovlivnění a dále zájem společnosti na tom, aby každý účastník silničního provozu byl řádně ztotožněn, aby byl okamžitě prokázán vlastník a provozoval vozidla a bylo prokázáno, zda je vozidlo zákonně pojištěno“. Žalovaný správně odkázal na ust. § 5 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, podle kterého je přestupkem společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Materiální stránkou přestupku se tedy rozumí porušení či ohrožení zájmu společnosti. Zájem společnosti chráněný zákonem o silničním provozu je bezpochyby bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích. Lze tedy naprosto souhlasit se závěry správních orgánů, že materiálním znakem přestupku se rozumí jeho společenská škodlivost. Tím, že žalobce naplnil formální znaky přestupku uvedeného v ust. § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, naplnil tak zároveň i materiální znak tohoto přestupku, neboť z obsahu správního spisu nevyplývala jediná okolnost, která by naplnění materiální stránky tohoto přestupku vylučovala.
9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, přičemž v této věci rozhodl bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.

10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 7. května 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

